

Sí. A l'Arxiu, el nostre Arxiu. L'Arxiu Històric del Poblenou ho volem tot. Sí. Tot. Tot el que pugui representar quelcom d'interès per a la història, per a la petita anècdota, per recordar fets i coses que encara que potser ara, de moment, no ens puguin semblar de gaire interès, de ben segur que en tindran el dia de demà.

Per tant, us demanem tota aquella fotografia, aquell cartell, aquell programa del que sigui, aquell record, potser de propaganda d'un comerç que ja no existeix, aquella insígnia d'aquella entitat esportiva o cultural. Tot el que pugui representar el passat, fins i tot el present, del nostre barri.

Heu de tenir en compte que l'origen del nostre Arxiu no va ser l'herència de cap mecenes o de cap col·leccionista, sinó la recollida pacient de cada un dels membres que han passat per l'Arxiu, dels membres i dels seus familiars i amics.

No tenim la llista exhaustiva, però, sense esmentar a tots els que al llarg de 27 anys han aportat la seva col·laboració, sí que tenim el nom present de gairebé bé tots, però no volem esmentar a ningú, pel perill que ens poguéssim oblidar d'alguns dels nostres

amics, cosa que ens sabria molt greu. De vegades, d'una simple fotografia, aparentment de tipus familiar sense cap interès per a ningú, hi surt la gran sorpresa, ja que darrere el nen o la nena que porta la palma venint de beneir-la el diumenge de rams hi surt la façana de l'edifici buscat des de feia temps, com ens va passar amb la de l'antiga Aliança.

D'una fotografia, gairebé banal, fent allò del «fotògraf fotografiat», en vam treure la portada d'un dels nostres llibres, *Gent del Poblenou*, ja que darrere d'una escena familiar al terrat de casa seva del carrer de Doctor Trueta s'hi veia el desaparegut campanar de la parròquia de Sant Bernat Calvó, l'enorme gasòmetre del carrer de Taulat, igualment desaparegut, i com a indicatiu perenne del lloc, la Torre de les Aigües, sortosament encara existent, i voltant aquesta imatge una enorme quantitat de xemeneies fumejant, testimonis muts del passat industrial del nostre barri.

I no ens referim només a les fotografies: no fa gaire vam rebre el llegat d'una bona amiga de l'Arxiu, pocs dies abans de la seva sobtada mort, consistent en totes les diverses insígnies que al llarg dels anys han acompanyat els

feligresos de la parròquia de Santa Maria, primer, i els de totes les altres parròquies després, en el seu romiatge anual a Montserrat. Darrerament hem tingut una aportació important de fotografies i documentació dels anys de la postguerra feta per les senyores Eduvigis Aldea, Alicia Bou, Antonieta Camps, Engràcia Casas i Carme Vilar i per la família Botey. Precisament entre aquestes aportacions, totes interessants, hi ha les d'aquesta família i algunes de la senyora Bou, que ens han permès il·lustrar els articles que figuren en aquest mateix número titulats «Els 75 anys de la Caixa al barri» i «Sota terra», sobre els refugis antiaeris durant els bombardeigs del Poblenou a la Guerra Civil.

Una altra fotografia de la qual volem fer esment, una que feia temps que buscàvem delerosament, és una de les aportades per la senyora Vilar: la de la façana de l'església parroquial de Santa Maria del Taulat destruïda durant la Guerra Civil (1936-1939). Tot té una explicació: un estament oficial va editar una indocumentada guia del barri, en la qual constava com a edifici cremat durant la contesa la reproducció del plànol d'una reforma i una ampliació projectades d'aquest temple feta a finals del segle XIX, que no es va arribar a portar a terme mai. Només teníem com a únic testimoni una fotografia de principis del segle XX de la cruïlla de Marià Aguiló amb Pujades, en la qual es veu parcialment la façana de l'església sense reforma ni ampliació, que vam publicar en el llibre ja esmentat de *Gent del Poblenou*. Però ens mancava una fotografia frontal. I aquí la tenim. Presa des d'un punt insòlit, segurament des d'un dels balcons de sobre el bar La Floresta, a més a més té l'avantatge que darrere de l'edifici religiós es veu també, malgrat que està una mica difuminat per la llunyania i que la

fotografia no té gaire qualitat, la inconfusible silueta de la Torre de les Aigües, que, un cop més, ens dóna testimoni mut del lloc on ens trobem.

Hem de recordar que, si qualsevol dels nostres amics no es vol desprender d'unes fotografies que poden tenir un alt valor sentimental per a ell, no en perdran pas la propietat. Amb els mitjans actuals en fem una còpia fidedigna i les tornem amb tot el nostre agraïment.

A banda d'això, tal com hem dit de la donació de moltes altres fotografies interessants, aquest grup d'amigues ens ha proporcionat una extensa i variada documentació de com es malviava durant la llarga postguerra dels anys 1940-1950. Bé, però aquest tema el deixem per al proper número de la nostra revista.

Ah! I si teniu documentació que ens ajudi a completar aquest futur treball, ja ho sabeu: ens podeu trobar tots els dimarts de 6 a 8 del vespre a la segona planta de Can Felipa. Allí uns espera l'equip de relacions públiques de l'Arxiu, format per Alicia Alberich, Montse

